

Till

Konstitutionsutskottet

Sveriges Riksdag

I och med EES-avtalets tillämpning i Sverige har en ny epok för den politiskt styrda normbildningen inletts.

Tidigare baserades i allt väsentligt föreskrifter och förordningar på lagstiftning som beslutats av det folkvalda parlamentet.

I och med EES-avtalet blev cirka 1500 rättsakter som utformats inom EG:s rättsystem gällande i Sverige. Senare har riksdagen fattat beslut om att införliva ytterligare cirka 500 EG- rättsakter med svenskt normsystem. Enligt den s.k. lagvalsparagrafen 5§ i EES-lagen går EG rätt före svensk rätt vid konflikt mellan olika föreskrifter.

Godkännande av ny lagstiftning sker löpande i EES-kommittén och den nya lagstiftningen blir gällande i Sverige först efter det att riksdagen fattat beslut om den nya lagstiftningen. EES-avtalet innebär inte att Sverige överlåtit på något EES-organ befogenheten att besluta om föreskrifter som ska tillämpas här i landet. För att nya EES-regler skall bli gällande födras i varje enskilt fall ett svenskt beslut. För EES-regler av större vikt bör givetvis riksdagen informeras även om riksdagen själv inte fattar beslutet.

Det är av största vikt att de möjligheter till konsultationer inom Gemensamma EES-kommittén som artikel 99 i avtalet ger möjlighet till utnyttjas. Dessa konsultationer ska givetvis föregå kommitténs beslut.

Även om det för närvarande inte finns någon formell skyldighet för regeringen att samråda med riksdagen inför beslut i EES-kommittén bör regeringen likväl göra detta i så stor omfattning som möjligt. Det kan mycket väl tänkas att de folkvalda kan ha en bestämd önskan att en regel som föreslås inom EES-systemet inte blir tillämplig i Sverige utan att den

del av avtalet som berörs hellre suspenderas från avtalet.
I en sådan situation vore det olyckligt om regeringen i
förväg förbundit sig att verka för att regeln införs i
Sverige.

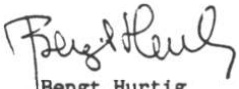
Urvalet av vilken information som ska delges riksdagen via
EFTA-delegationen synes idag ske av UD-tjänstemän. Det är då
inte fråga om att redovisa hela förslag till texterna i
planerade direktiv och förordningar utan mer att redovisa
bedömningar av vad som kan vara kontroversiellt eller inte.
Bedömningen av vad som är kontroversiellt eller inte
förefaller ske i huvudsak på tjänstemannanivå. Det kan röra
sig om bedömningar på politiskt laddade områden som t.ex.
miljöområdet och arbetsrättsområdet.

Jag hemställer att KU granskar

dels vilken skyldighet regeringen har att informera
riksdagens EFTA-delegation och riksdagens utskott före
eventuell begäran om konsultationer och beslut i Gemensamma
EES-kommittén

dels hur urvalet av information till riksdagen nu går till
t.ex. vem som gör urvalet och på vilka grunder det sker.

Stockholm den 25 aug 1994

Bengt Hurtig